

Socialrådgivere rykker ind på skolerne

Socialrådgiveren nr. 6, 19. marts 2008

Strategisk mål 3:

Socialrådgiverne er vigtige aktører på forebyggelsesområdet.

Socialrådgiverne skal i højere grad på banen for at forebygge sociale problemer på alle relevante områder. På beskæftigelsesområdet kan det for eksempel dreje sig om arbejdspladsfastholdelse, på sundhedsområdet om rehabilitering og på børneområdet om tidlig indsats i daginstitutioner og skoler.

Siden august sidste år har 11 socialrådgivere haft kontor på 25 skoler i København for at styrke den forebyggende indsats over for udsatte elever og fange problemerne, før de vokser sig store.

Af [Birgitte Rørdam](#)

Mange lærere kender det: Tvivlen om, hvornår et barn har det så dårligt, at en underretning er nødvendig. Hvad sætter man i gang ved at gøre det, hvordan laver man overhovedet en underretning, og kan man måske sætte ind med hjælp, som betyder, at en underretning slet ikke bliver nødvendig?

Og i socialforvaltningerne forstår man ofte ikke, at man ikke tidligere hører om unge, der har problemer. Tvivlen og mangel på kommunikation på tværs af faggrupperne kan forhindre, at eleven får den hjælp, der skal til for at undgå, at problemerne kommer til at kaster skygger over hele elevens skolegang og opvækst.

For at komme de forhindringer til livs har Københavns Kommune i august 2007 ansat 11 socialrådgivere til at være på 25 særligt belastede skoler en dag om ugen. Her skal de sammen med lærerne sørge for, at udsatte elever får hjælp hurtigst muligt. Ordningen kører foreløbig frem til 2010 og er blevet til på baggrund af både et fagligt og et politisk ønske, forklarer fuldmægtig Mette Meisner. Hun er tovholder for projektet i Mål og Rammekontoret for børnefamilier.

- Vi ønsker at skabe en større forståelse mellem lærere og socialrådgivere. Samtidig kan socialrådgiverne på skolerne gøre lærernes arbejde nemmere. Både ved at lette kontakten til socialforvaltningen og ved at vejlede om tilbud, der kan hjælpe en elev, uden der af den grund skal rejses en sag – eller måske netop for at undgå det, siger Mette Meisner.

Letter vejen til forvaltningen

På Amager har fem skoler fået tildelt en skolesocialrådgiver. En af dem er Peder Lykke Skolen, hvor socialrådgiver Merete Wegger er tilknyttet. Og ifølge skoleleder Lennart Kjellerup er der stor tilfredshed med ordningen.

- Vi er meget glade for at have en socialrådgiver hos os. Hun kan tage over, hvor vi er gået i stå, og hun har et overblik over tilbud, som gør, at hun kan komme med de rigtige henvisninger til, hvor man kan få hjælp, når en elev eller familien er i krise, siger han.

Lennart Kjellerup ser gerne, at ordningen bliver permanent og måske endda udbygget..

- Vi er en stor skole og har temmelig mange socialsager, og da det kan være svært at komme igennem til vores socialcenter, hvor de også har mange sager, så har vi brug for socialrådgivere på skolen. De letter vores vej til socialforvaltningen, og det vigtigste er, at jeg tror, de ved deres tilstedeværelse hos os kan være med til at forhindre, at et problem ender med at blive en socialsag, forklarer han.

Og netop den forbyggende indsats er kernen i socialrådgivernes tilstedeværelse på skolerne, forklarer Merete Wegger.

- Min funktion er at forebygge problemer. At sparre med lærerne, hvis de er bekymrede over en elev. At tale med eleverne, hvis de henvender sig, fordi de er kede af at gå i skole, hvis forældrene skændes meget derhjemme, eller der er mere graverende ting. Også forældre kan henvende sig, hvis de er bekymrede på deres barns vegne. Jeg er i de konkrete sager en slags brobygger mellem skolen og socialforvaltningen og kan sikre, at et budskab hurtigt kommer videre.

Men socialrådgiverne er også bindeled til eksterne tilbud udover forvaltningerne.

- Ofte vil vi henvise til andre, som kan hjælpe, f.eks. hvis en familie har brug for rådgivning i en vanskelig skilsmisssag, eller en ung har brug for hjælp, fordi han eller hun er begyndt at ryge hash. Vi er ikke selv behandlere, men vi har tiden til at snakke med folk, og vi har overblikket, så vi kan henvise til steder, som kan hjælpe med lige netop de problemer, forklarer hun.

Åben rådgivning på kontoret

Merete Wegger har sit eget kontor på skolen, og det fungerer samtidig som en åben rådgivning i forhold til elever, der vil snakke med hende. Det samme gælder i forhold til lærere, hvis de ikke har aftalt en tid. Derudover deltager Merete Wegger i en del af skolens møder for at blive kendt som et tilbud og for at få øje på problemer, hvor hun kan bidrage.

- Jeg deltager i en række af skolens fællesmøder, heriblandt tværfaglige møder, der tager sigte på børn, man af den ene eller den anden grund er bekymrede over. Her hører jeg af og til om sager, hvor jeg kan se, at min hjælp eller deltagelse er relevant. Det kan være, jeg kan tage kontakt til forældrene og få en dialog i gang med dem om problemet og aflaster på den måde lærerne, fordi jeg har tiden til det, og i nogle sager kan jeg også rådgive og dermed undgå at problemet når at udvikle sig, forklarer hun.

Men når en lærer er bekymret for et barn, har det i nogle tilfælde en så alvorlig karakter, at skolen ikke kan klare det selv, heller ikke med hjælp fra skolesocialrådgiveren. Så skal der sendes en underretning til socialforvaltningen, og her kan skolesocialrådgiverne bistå.

- Ofte ved en lærer ikke, om en sag er slem nok til en underretning. Jeg har haft eksempler på vold mod børn, og det er altid en afvejning. Men selvom det er fint, hvis vi kan løse problemer uden at lave en socialsag, så må man efter min mening hellere lave en underretning for meget end en for

lidt, hvis man er i tvivl. Man skal huske, at en underretning, der bliver håndteret ordentligt og hvor man inddrager forældrene, kan føre til en konstruktiv dialog og dermed også være forebyggende. Her er det vores opgave at hjælpe med, at det sker, slår Merete Wegger fast.

Forebyggelse og tværfaglighed

Professionsstrategiens mål 3 og 6 om henholdsvis forebyggelse og det tværfaglige samarbejde kan ikke skilles ad i den virkelige verden. Derfor tager artiklen udgangspunkt i begge mål.

(Socialrådgiveren 06.2008)